

dintre actorii cei mai buni ai trupei maghiare. Fábian Enikő (premiată pentru *Lola Blau*) a fost o *May* când tristă, disperată, când punctând ironic tiparul din care a croit-o autorul. Îndrăgostită ca în celebrele telenovele, actrița a avut grijă să nu depășească nici o clipă granița dintre posibil și literar. Ambiguitatea pare a fi modalitatea foarte potrivită imprimată de regizor desfășurării acțiunii. Medgyesfalvy Sándor a găsit pentru *Eddie* numeroase nuanțe, fiind adesea imprevizibil. Frumos ca un Adonis, dar

imposibil de „citit“, când iubitul pătimaș, când urând cu putere, agresiv și tandru, el a fost, cred, cel mai aproape de personajele concepute de dramaturgul american.

Kovács Levente jr. a constituit contrapunctul de care piesa nu se putea lipsi. A făcut un *Martin* cam tâmp, năucit de lumea în care a nimerit ca din greșeală un băiat cuminte, al cărui loc nu poate fi lângă *May*. Actorii aceștia au jucat atât de multe roluri principale în nu prea îndelungata lor carieră artistică, încât îți fac

impresia unor maeștri. Iată (Evrika!) așa zice, marele, poate singurul avantaj al angajării într-un teatru din provincie.

Îi secundează, cu bun-simț, având intervenții puține, actorul în vârstă, Borsos Barna. El știe să stea și să asculte în scenă, ceea ce, la urma urmei, nu e puțin. Aș mai vrea să adaug ceva: jocul actorilor, maniera lor de joc, foarte... unguerească, i-aș zice, se potrivește de minune cu „patimile după Shepard“ din această piesă. E un incendiu, pe scenă, de-ți vine să chemi pompierii...

Irina IONESCU

Revizuit și adăugit

O mulțime de fantezii fac să se piardă în spectacolul Andreei Vulpe, după *Visul unei nopți de vară* de Shakespeare, atât lirismul textului, cât și energia și puterea montării de a trece rampa. Aproape că nu mai contează dacă Theseu a fost un „bandit odios“, dacă măgarul nu este doar „un mamifer supradotat din punct de vedere sexual“, dacă „un vis al unei nopți de vară se întâmplă iarna“ (!!!), cum încearcă să convingă prologul compus special de autoarea versiunii scenice după scrieri de Ovidiu, Herodot, Chaucer, Thomas North.

În plus, pretenția declarată a regizoarei că toate ideile enumerate sunt conținute de piesa shakespeariană se dovedește a fi, neavând acoperire în spectacol, absolut gratuită.

Covârșitoare este, în schimb, influența pe care această lectură extravagantă o exercită asupra scenografiei. Simple, dar foarte frumoase, decorurile și costumele dețin supremația asupra celorlalte componente ale spectacolului, realizatorul lor, Horațiu Mihaiu, putând fi considerat astfel liderul informal al întregii echipe. Din distribuție se remarcă: Clara Flores (*Hermia*) – un temperament puternic, tentată, din păcate, să treacă în forță peste nuanțe și semitonuri; Bogdan Talașman, interpretul unui *Puck* copilăros și foarte răutăcios, ușor sadic chiar; Dan Grigoraș (*Fundulea*) – un actor care-și folosește în mod inteligent resursele comice și calitățile artistice.

Încurajări merită, de asemenea, și cei doi debutanți ai teatrului – Ecaterina Hâțu (*Helena*) și Constantin Lupescu (*Demetrius*).

Teatrul Tineretului Piatra Neamț – Visul unei nopți de vară de William Shakespeare. Versiunea scenică și regia: Andreea Vulpe. Scenografia: Horațiu Mihaiu. Mișcarea scenică: Felicia Dalu. Coloana sonoră: Cristian Juncu. Distribuția: Ovidiu Crlșan, Lucreția Mandric, Victor Giurescu, Constantin Lupescu, Clara Flores, Ecaterina Hâțu/Gabriela Crlșu, Cornel Nicoară, Daniel Beșleagă, Roxana Frunză, Bogdan Talașman, Corneliu-Dan Borcia, Dan Grigoraș, Tudor Tăbăcaru, Pompillu Ștefan, Florin Mircea jr., Paul Chirilă, Olimpia Mălai, Dorina Maria Haranguș, Smaranda Astanel, Alina Grigore, Bogdan Matel, Ștefan Ruxandra, Marius Blaj. Data premierel: 4 martie 2000.